

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/398/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7710200204
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7710200204.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne W. T., bývajúcej D. XXX, zastúpenej JUDr. Henrietou Hirjakovou, advokátkou, so sídlom v Michalovciach, Námestie Osloboditeľov č. 1, proti žalovanému U. A. G., bývajúcemu K. A., A. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Slovenskej kancelárie poisťovateľov, Trnavská cesta 82, Bratislava, zastúpenej Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., Dostojevského rad č. 4, Bratislava, o náhradu škody s príslušenstvom, o trovách konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 23. júla 2015 č.k. 13C/1/2010-131 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie a p r i z n á v a žalobkyňi náhradu trov konania v sume 211,24 €, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyňi v lehote do 3 dní.

Ďalšie trovy konania žalobkyňi n e p r i z n á v a .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 23. júla 2015 č.k. 13C/1/2010-131 nepriznal žalobkyňi náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa žalobou zo dňa 3. decembra 1997 proti žalovanému sa domáhala náhrady škody, ktorá jej vznikla s usmrtením jej manžela vo výške 65.647,50 Sk s príslušenstvom. Rozsudkom okresného súdu zo dňa 22. mája 2001 č.k. 8C/1251/1997-74 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyňi 44.067,- Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 1. novembra 1997 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti bol nárok žalobkyne vylúčený na samostatné konanie, v ktorom bude rozhodnuté aj o trovách konania. O vylúčenom nároku okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 19. februára 2003 č.k. 7C/1232/2001-73, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi 59.533,- Sk a v prevyšujúcej časti vec vylúčil na samostatné konanie. O vylúčenom nároku bolo rozhodnuté uznesením okresného súdu zo dňa 9. novembra 2009 č.k. 8C/85/2005-125 tak, že súd pripustil čiastočné späťvzatie návrhu, čo do priznania náhrady nákladov na výživu pozostalej a zvyšný nárok vylúčil na samostatné konanie. O vylúčenom nároku rozhodol okresný súd rozsudkom zo dňa 20. júna 2013 č.k. 13C/1/2010-103 tak, že žalobu, (ktorou sa žalobkyňa domáhala náhrady ušlej výživy za obdobie od 1. októbra 2002 do 31. júla 2007 vo výške 147.621,- Sk s príslušenstvom) zamietol. Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobkyne napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil rozsudkom zo dňa 20. januára 2015 č.k. 6Co/426/2013-122. Rozsudok okresného súdu zo dňa 20. júna 2013 č.k. 13C/1/2010-103 nadobudol právoplatnosť dňa 17. februára 2015.

Po citácii § 142 ods. 3 O.s.p. a § 151 ods. 2,3 O.s.p. súd konštatoval, že výška priznaného plnenia žalobkyne závisela od znaleckého posudku, a tak žalobkyňi „patria“ trovy konania. Žalobkyňa si ale v lehote 3 pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej nevyčísliła trovy konania, a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozsudku nevyplývajú iné trovy, okrem trov právneho zastúpenia, a tak súd

„žalovanej“ (správne malo byť žalobkyni - poznámka odvolacieho súdu) náhradu trov konania nepriznal. Týmto uznesením súd rozhodoval o trovách konania vo vylúčených veciach sp. zn. 8C/1251/97, 7C/1232/2001 a 8C/85/2005.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. zmeniť a priznať žalobkyni náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Uviedla, že žalobkyni počas konania vznikli trovy konania, lebo zložila preddavok na trovy znaleckého dokazovania v sume 250 €, o čom predložila poštovú poukážku zo dňa 7. novembra 2011. Po vyúčtovaní znaleckého bola žalobkyni z uvedeného preddavku vrátená suma 38,76 €, a tak žalobkyni vznikli trovy konania vo výške 211,24 €. Tieto trovy vyplývajú zo súdneho spisu. Žalobkyňa vyslovila názor, že nebolo jej povinnosťou si uvedené trovy konania uplatňovať. Poznamenala, že žalobkyňa má (právny) nárok na náhradu trov konania v sume 211,24 € podľa § 151 ods. 3 O.s.p., nakoľko tieto trovy vyplývajú zo spisu. Zároveň uviedla, že v pripojenom spise boli vyčíslené aj trovy právneho zastúpenia, o ktorých súd prvého stupňa v konečnom rozhodnutí nerozhodol.

Žalovaný zostal v odvolacom konaní nečinný.

Vedľajší účastník na strane žalovaného v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, „že rozhodnutie súdu prvého stupňa považujeme za vecne a skutkovo správne, a preto žiadame jeho správnosť podľa ustanovenia § 219 O.s.p. v celom rozsahu potvrdiť“.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala žalobkyňa v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p., ako aj konania, ktorému predchádzali bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh, spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Ak účastník v lehote podľa ods. 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takémuto účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 151 ods. 2 O.s.p.).

V zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní, súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenia § 166 sa nepoužije. Ustanovenia ods. 1,2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O.s.p.).

V nadväznosti na citované ustanovenia O.s.p. odvolací súd poukazuje na právny názor vyslovený v odbornej literatúre, podľa ktorého aj stručná požiadavka účastníka konania, či už v žalobe alebo v priebehu konania „žiadam trovy“ predstavuje zatiaľ ešte nešpecifikovaný, ale predsa len relevantný návrh na priznanie náhrady trov konania. Z už citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že na to, aby sa priznala náhrada trov konania, treba navrhnúť, spravidla pred rozhodnutím vo veci samej, aj výrok o náhrade trov konania a predložiť vyčíslenie tejto náhrady, pretože bez vyčíslenia nemožno takúto náhradu priznať.

Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčíslíť najneskôr do troch pracovných (nie kalendárnych) dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, treba považovať nielen rozsudok vo veci samej, ale aj každé iné rozhodnutie, teda aj uznesenie, ktorým sa konanie končí.

Ak účastník v tejto lehote trovy konania nevyčíslil, súd mu z úradnej povinnosti prizná len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu, a to v okamihu vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

To však neplatí pre náhradu trov právneho zastúpenia. To znamená, že trovy právneho zastúpenia treba vždy v ustanovenej lehote vyčíslíť, inak ich náhradu súd nemôže priznať.

Účastníkovi, ktorý v lehote troch pracovných dní nevyčíslil trovy konania a zo spisu okrem trov právneho zastúpenia iné trovy konania nevyplývajú, súd náhradu trov konania neprizná. V tomto prípade súd nie je viazaný podľa § 170 ods. 1 O.s.p. rozhodnutím o priznaní náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Súd namiesto vyhláseného prisudzujúceho výroku o trovách konania uvedie v písomnom vyhotovení rozhodnutia výrok o nepriznaní trov konania.

Odvolaciemu súdu sa žiada poznamenať, že z ustanovenia § 151 O.s.p. vyplýva, že zákon rozlišuje rozhodnutie súdu o trovách konania a o náhrade trov konania. Toto odlíšenie má význam pre samotné rozhodnutie. Výrok rozhodnutia bude totiž odlišný podľa toho, či rozhoduje o trovách konania alebo o náhrade trov konania. Výrok rozhodnutia o trovách konania je vyjadrením, že súd o nich definitívne rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznáva, a výrok rozhodnutia o náhrade trov konania vyjadruje založenie povinnosti niektorého z účastníkov na ich náhradu. O trovách konania musí súd rozhodnúť v zásade vždy, ak sa konanie končí. Na rozdiel od toho, o náhrade trov konania súd rozhodne iba vtedy, ak tak navrhne niektorý z účastníkov konania (okrem rozhodovania o náhrade trov štátu podľa § 151 ods. 6 O.s.p. (viď Krajčo, J. - Súčanská, D. - Čierna, A. - Krajčo O., Občiansky súdny poriadok - Komentár Bratislava Eurounión 2010, strana 580-582).

Odvolací súd z obsahu spisov zistil, že žalobkyňa, ktorá mala právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p. si nevyčíslila trovy konania do 3 pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, t.j. do 20. februára 2015 (rozhodnutie vo veci samej nadobudlo právoplatnosť dňa 17. februára 2015), a tak jej súd mal priznať len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu v okamihu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Pozornosti okresného súdu ušla tá skutočnosť, že žalobkyni počas konania vznikli trovy konania súvisiace s trovami znaleckého dokazovania v sume 211,24 € (preddavok 250 € mínus 38,76 € vrátená suma).

Odvolací súd toto pochybenie okresného súdu napravil podľa § 220 O.s.p., keď zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a priznal žalobkyni náhradu trov konania v sume 211,24 €, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Pretože žalobkyňa trovy právneho zastúpenia v zákonnej lehote troch pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej nevyčíslila, nemohol jej súd náhradu trov právneho zastúpenia priznať.

Z citácie § 151 ods. 1,2 O.s.p. vyplýva, že na to, aby sa priznala náhrada trov konania, treba navrhnúť spravidla pred rozhodnutím vo veci samej, aj výrok o náhrade trov konania a predložiť vyčíslenie tejto náhrady, pretože bez vyčíslenia nemožno takúto náhradu priznať.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorých, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na to, že žalobkyňa mala v odvolacom konaní len úspech čiastočný, rovnako ako aj žalovaný, ktorý si neuplatnil náhradu trov konania, odvolací súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.